

Europeiska unionens officiella tidning

C 201

fyrtiosjunde årgången

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

7 augusti 2004

Informationsnummer

Innehållsförteckning

Sida

I Meddelanden

Domstolen

DOMSTOLEN

2004/C 201/01	Domstolens dom (plenum) av den 22 juni 2004 i mål C-42/01: Republiken Portugal mot Europeiska gemenskapernas kommission (Gemenskapskontroll av företagskoncentrationer – Artikel 21.3 i rådets förordning (EEG) nr 4064/89 – Medlemsstaternas skydd av legitima intressen – Kommissionens behörighet)	1
2004/C 201/02	Domstolens dom (första avdelningen) den 17 juni 2004 i mål C-30/02 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Tributário de Primeira Instância de Lisboa): Recheio – Cash & Carry SA mot Fazenda Pública/Registo Nacional de pessoas Colectivas (Återbetalning av felaktigt inbetalda belopp – Talefrist på nittio dagar – Effektivitetsprincipen)	1
2004/C 201/03	Domstolens dom (andra avdelningen) av den 24 juni 2004 i mål C- 49/02 (begäran om förhandsavgörande från Bundespatentgericht): Heidelberger Bauchemie GmbH (Varumärken – Tillnärmning av lagstiftning – Direktiv 89/104/EEG – Kännetecken som kan utgöra ett varumärke – Färgkombinationer – Färgerna blått och gult för vissa byggprodukter)	2
2004/C 201/04	Domstolens dom (fjärde avdelningen) den 24 juni 2004 i mål C-119/02: Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Grekland (Fördragsbrott – Artiklarna 3.1 andra stycket och 5.2 i direktiv 91/271/EEG – Utsläpp av avloppsvatten från tätbebyggelse i ett känsligt område – Avsaknad av ledningsnät – Avsaknad av rening som är mer långtgående än sekundär rening enligt artikel 4 i nämnda direktiv)	2
2004/C 201/05	Domstolens dom (andra avdelningen) den 24 juni 2004 i mål C-212/02: Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Österrike (Fördragsbrott – Direktiven 89/665/EEG och 92/13/EEG – Otillräckligt införlivande – Skyldighet att i lagstiftning om offentlig upphandling föreskriva ett förfarande som möjliggör för alla de anbudsgivare som förbigåtts att utverka undanröjande av beslutet om tilldelning av ett kontrakt)	3

2004/C 201/06	Domstolens dom (andra avdelningen) av den 24 juni 2004 i mål C-278/02 (begäran om förhandsavgörande från Berufungssenat I der Region Linz bei der Finanzlandesdirektion für Oberösterreich): Herbert Hanslbauer GmbH (Jordbruk – Gemensam organisation av marknaden – Nötkött – Exportbidrag – Återbetalning av belopp som uppburits på ett otillbörligt sätt – Åtgärder för att beivra oegentligheter – Artikel 3 i förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 – Direkt effekt – Preskriptionstid – Preskriptionsavbrott.)	4
2004/C 201/07	Domstolens dom (första avdelningen) av den 24 juni 2004 i mål C-350/02: Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Nederländerna (Fördragsbrott – Behandling av personuppgifter och skydd för privatlivet inom telekommunikationsområdet – Artiklarna 6 och 9 i direktiv 97/66/EG – Behov av en precis angivelse av de anmärkningar som anförs i det motiverade yttrandet)	4
2004/C 201/08	Domstolens dom (tredje avdelningen) den 24 juni 2004 i mål C-421/02: Europeiska gemenskapernas kommission mot Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (Fördragsbrott – Direktiv 85/337/EEG – Ofullständigt införlivande)	5
2004/C 201/09	Domstolens dom (femte avdelningen) den 22 juni 2004 i mål C-439/02: Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Frankrike (Fördragsbrott – Sjötransport – Direktiv 95/21/CE – Säkerhet på fartyg – Hamnstatskontroll av fartygen – Otillräckligt antal inspektioner ...)	5
2004/C 201/10	Domstolens dom (femte avdelningen) den 17 juni 2004 i mål C-99/03: Europeiska gemenskapernas kommission mot Irland (Fördragsbrott – Direktiv 2000/52/CE – Insyn i de finansiella förbindelserna mellan medlemsstater och offentliga företag – Underlåtenhet att införliva inom den föreskrivna fristen)	6
2004/C 201/11	Domstolens dom (fjärde avdelningen) den 10 juni 2004 i mål C-302/03: Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Italien (Fördragsbrott – Direktiv 1999/22/EG – Hållande av vilda djur i djurparker – Underlåtenhet att införliva inom den föreskrivna fristen)	6
2004/C 201/12	mål C-182/04: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Symvoulio tis Epikrateias (Grekland) av den 3 mars 2004 i målet mellan ELMEKA N.E. och Ypourgos Oikonomikon.	7
2004/C 201/13	mål C-183/04: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Symvoulio tis Epikrateias (Grekland) av den 3 mars 2004 i målet mellan ELMEKA N.E. och Ypourgos Oikonomikon.	7
2004/C 201/14	mål C-204/04: Talan mot Förbundsrepubliken Tyskland, väckt den 7 maj 2004 av Europeiska gemenskapernas kommission	7
2004/C 201/15	mål C-217/04: Talan mot Europaparlamentet och Europeiska Unionens råd väckt den 24 maj 2004 av Förenade kungariket	8
2004/C 201/16	mål C-224/04: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunale di Gorizia av den 7 april 2004 i målet mellan Azienda Agricola Roberto och Andrea Bogar, å ena sidan, och Agenzia per le erogazioni in Agricoltura – AGEA och Cospalat Friuli Venezia Giulia, å andra sidan	9

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (Fortsättning)	Sida
2004/C 201/17	mål C-229/04: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Hanseatisches Oberlandesgericht i Bremen av den 27 maj 2004 i målet mellan Crailsheimer Volksbank eG, å ena sidan, och Klaus Conrads, Frank Schulzke samt Petra Schulzke-Lösche och Joachim Nitschke, å andra sidan.	9
2004/C 201/18	mål C-230/04: Talan mot Republiken Frankrike, väckt den 2 juni 2004 av Europeiska gemenskapernas kommission	9
2004/C 201/19	mål C-231/04: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio av den 23 februari 2004 i målet mellan Confcooperative Unione Regionale della Cooperazione FVG Federagricole m.fl., å ena sidan, och Ministero delle Politiche Agricole e Forestali, vilket även rör Regione Veneto, å andra sidan.	10
2004/C 201/20	mål C-233/04: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Arbeitsgericht Düsseldorf av den 5 maj 2004 i målet mellan Gül Demir och Securicor Aviation Limited Securicor Aviation (Germany) Limited och Kötter Aviation Security GmbH & Co. KG.	11
2004/C 201/21	mål C-235/04: Talan mot Konungariket Spanien, väckt den 4 juni 2004 av Europeiska gemenskapernas kommission	11
2004/C 201/22	mål C-237/04: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunale di Cagliari av den 14 maj 2004 i målet mellan Enirisorse SpA och Sotacarbo SpA	12
2004/C 201/23	mål C-250/04: Talan mot Republiken Grekland, väckt den 14 juni 2004 av Europeiska gemenskapernas kommission	12
2004/C 201/24	mål C-251/04: Talan mot Republiken Grekland, väckt den 14 juni 2004 av Europeiska gemenskapernas kommission	13
2004/C 201/25	mål C-252/04: Talan mot Republiken Grekland, väckt den 14 juni 2004 av Europeiska gemenskapernas kommission	13
2004/C 201/26	mål C-253/04: Talan mot Republiken Grekland, väckt den 14 juni 2004 av Europeiska gemenskapernas kommission	13
2004/C 201/27	mål C-254/04: Talan mot Republiken Grekland, väckt den 14 juni 2004 av Europeiska gemenskapernas kommission	14
2004/C 201/28	mål C-258/04: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av cour du travail de Liège (nionde avdelningen) av den 7 juni 2004 i målet mellan Office national de l'emploi och Ioannis Ioannidis	14
2004/C 201/29	mål C-262/04: Talan mot Förbundsrepubliken Tyskland väckt den 23 juni 2004 av Europeiska gemenskapernas kommission	14
2004/C 201/30	mål C-263/04: Talan mot Republiken Frankrike, väckt den 24 juni 2004 av Europeiska gemenskapernas kommission	15
2004/C 201/31	mål C-276/04: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunal des Affaires de Sécurité Sociale de Saint-Etienne (Frankrike) av den 5 april 2004 i målet mellan SAS Bricorama France och Caisse Nationale de l'Organisation Autonome d'Assurance Vieillesse des Travailleurs Non-Salariés des Professions Industrielles et Commerciales – Caisse ORGANIC	15
2004/C 201/32	Avskrivning av mål C-258/03	15
2004/C 201/33	Avskrivning av mål C-382/03	15

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (Fortsättning)	Sida
	FÖRSTAINSTANSRÄTTEN	
2004/C 201/34	Indelning av domarna på avdelning	16
2004/C 201/35	Förstainstansrättens dom den 25 maj 2004 i mål T-69/03: W mot Europaparlamentet (Tjänstemän – Flyttningsbidrag – Begreppet bosättning – Bevis)	16
2004/C 201/36	mål T-167/04: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission, väckt den 13 maj 2004 av Asklepios Kliniken GmbH	16
2004/C 201/37	mål T-177/04: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 14 maj 2004 av easyJet Airline Company Limited.	17
2004/C 201/38	mål T-178/04: Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 17 maj 2004 av MPS Group Inc.	17
2004/C 201/39	mål T-179/04: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission, väckt den 17 maj 2004 av Siegfried Krahl	18
2004/C 201/40	mål T-186/04: Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 25 maj 2004 av Spa Monopole, Compagnie Fermière de Spa	18
2004/C 201/41	mål T-187/04: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission, väckt den 19 maj 2004 av DJ (*)	19
2004/C 201/42	mål T-190/04: Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 24 maj 2004 av Société Freixenet SA	20
2004/C 201/43	mål T-191/04: Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 27 maj 2004 av MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG	20
2004/C 201/44	mål T-194/04: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission, väckt den 27 maj 2004 av Bavarian Lager	21
2004/C 201/45	mål T-202/04: Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 27 maj 2004 av Madaus Aktiengesellschaft	22
2004/C 201/46	mål T-207/04: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 4 juni 2004 av Republiken Italien	23
2004/C 201/47	mål T-209/04: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission, väckt den 10 juni 2004 av Konungariket Spanien	24
2004/C 201/48	mål T-210/04: Talan mot Europol, väckt den 1 juni 2004 av Andreas Mausolf	24

II Förberedande rättsakter

.....

III Upplysningar

2004/C 201/49

Domstolens senaste offentliggörande i *Europeiska unionens officiella tidning*

EUT C 190, 24.7.2004 25

I

(Meddelanden)

DOMSTOLEN

DOMSTOLEN

DOMSTOLENS DOM

(plenium)

av den 22 juni 2004

DOMSTOLENS DOM

(första avdelningen)

den 17 juni 2004

i mål C-42/01: Republiken Portugal mot Europeiska gemenskapernas kommission (¹)

(Gemenskapskontroll av företagskoncentrationer — Artikel 21.3 i rådets förordning (EEG) nr 4064/89 — Medlemsstaternas skydd av legitima intressen — Kommissionens behörighet)

(2004/C 201/01)

(Rättegångsspråk: portugisiska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen, plenium (sammansatt av ordföranden V. Skouris, avdelningsordförandena P. Jann, C.W.A. Timmermans, A. Rosas, C. Gulmann, J.-P. Puisseochet och J.N. Cunha Rodrigues samt domarna A. La Pergola, R. Schintgen, N. Colneric och S. von Bahr (referent), generaladvokat: A. Tizzano, justitiesekreterare: avdelningsdirektören M. Múgica Arzamendi), har den 22 juni 2004 avkunnat dom i mål C-42/01: Republiken Portugal (ombud: L.I. Fernandes och L. Duarte, biträdda av M. Marques Mendes) mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: P. Oliver och M. França), angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut K(2000) 3543 slutlig-PT av den 22 november 2000 om ett förfarande enligt artikel 21 i rådets förordning (EEG) nr 4064/89 av den 21 december 1989 om kontroll av företagskoncentrationer (Ärende nr COMP/M.2054 – Secil/Holderbank/Cimpor). Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) Talan ogillas.
- 2) Republiken Portugal skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EGT C 108 av den 7.4.2001

i mål C-30/02 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Tributário de Primeira Instância de Lisboa): Recheio – Cash & Carry SA mot Fazenda Pública/Registo Nacional de pessoas Colectivas (¹)

(Återbetalning av felaktigt inbetalda belopp — Talefrist på nittio dagar — Effektivitetsprincipen)

(2004/C 201/02)

(Rättegångsspråk: portugisiska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-30/02, angående en begäran enligt artikel 234 EG, från Tribunal Tributário de Primeira Instância de Lisboa (Portugal), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Recheio – Cash & Carry SA och Fazenda Pública/Registo Nacional de Pessoas Colectivas, ytterligare deltagare i rättegången, Ministerio Público, angående tolkningen av gemenskapsrätten i fråga om återbetalning av felaktigt inbetalda belopp, har domstolen (första avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden P. Jann samt domarna A. La Pergola, S. von Bahr (referent), R. Silva de Lapuerta och K. Lenaerts, generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer, justitiesekreterare: avdelningsdirektören Múgica Arzamendi, den 17 juni 2004 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

Den gemenskapsrättsliga effektivitetsprincipen utgör inte hinder för att föreskriva att rätten att väcka talan om återbetalning av en skatt som påförts i strid med gemenskapsrätten prekluderas efter nittio dagar, räknat från sista dagen för frivillig inbetalning av nämnda skatt.

(¹) EGT C 97, 20.4.2002.

DOMSTOLENS DOM

(andra avdelningen)

av den 24 juni 2004

i mål C- 49/02 (begäran om förhandsavgörande från Bundespatentgericht): Heidelberg Bauchemie GmbH ⁽¹⁾*(Varumärken — Tillnärmning av lagstiftning — Direktiv 89/104/EEG — Kännetecken som kan utgöra ett varumärke — Färgkombinationer — Färgerna blått och gult för vissa byggprodukter)*

(2004/C 201/03)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen, andra avdelningen (sammansatt av avdelningsordföranden C.W.A. Timmermans samt domarna J.-P. Puissochet, J.N. Cunha Rodrigues (referent), R. Schintgen, och N. Colneric, generaladvokat: P. Léger, justitiesekreterare: biträdande justitiesekreteraren H. von Holstein), har den 24 juni 2004 avkunnat dom i mål C-49/02 angående en begäran enligt artikel 234 EG, från Bundespatentgericht (Tyskland), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det mål vid den nationella domstolen som anhängiggjorts av Heidelberg Bauchemie GmbH, angående tolkningen av artikel 2 i rådets första direktiv 89/104/EEG av den 21 december 1988 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar (EGT L 40, 1989, s. 1; svensk specialutgåva, område 13, volym 17, s. 178). Domslutet i denna dom har följande lydelse:

Färger eller färgkombinationer, som i en ansökan om varumärkesregistrering betecknas på ett abstrakt sätt och utan kontur, och vars nyanser beskrivs genom hänvisning till ett färgprov och specificeras enligt ett internationellt erkänt färgklassificeringssystem, kan utgöra ett varumärke i den mening som avses i artikel 2 i rådets första direktiv 89/104/EEG av den 21 december 1988 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar, under förutsättning att

- det har slagits fast att färgerna eller färgkombinationerna faktiskt framstår som ett tecken i det sammanhang de används, och
- registreringsansökan innefattar en systematisk sammansättning där de berörda färgerna är förenade på ett förutbestämt och varaktigt sätt.

Även om en färgkombination uppfyller rekvisiten för ett varumärke i den mening som avses i artikel 2 i direktivet, skall den myndighet

som är behörig i fråga om varumärkesregistrering dessutom pröva huruvida den berörda kombinationen uppfyller de övriga villkor som föreskrivs, särskilt i artikel 3 i det nämnda direktivet, för att det skall kunna registreras som varumärke för det registreringsökande företags varor eller tjänster. Denna prövning skall avse alla relevanta omständigheter i det enskilda fallet, däribland i förekommande fall det bruk som har gjorts av det kännetecken som begärs registrerat. En sådan prövning skall även avse allmänintresset av att tillgången på färger inte begränsas på ett otillbörligt sätt för andra aktörer som utbjuder varor eller tjänster av samma slag som dem för vilka registrering begärs.

⁽¹⁾ EGT C 131 av den 1.6.2002**DOMSTOLENS DOM**

(fjärde avdelningen)

den 24 juni 2004

i mål C-119/02: Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Grekland ⁽¹⁾*(Fördragsbrott — Artiklarna 3.1 andra stycket och 5.2 i direktiv 91/271/EEG — Utsläpp av avloppsvatten från tätbebyggelse i ett känsligt område — Avsaknad av ledningsnät — Avsaknad av rening som är mer långtgående än sekundär rening enligt artikel 4 i nämnda direktiv)*

(2004/C 201/04)

(Rättegångsspråk: grekiska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-119/02, Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: G. Valero Jordana och M. Konstantinidis) mot Republiken Grekland (ombud: E. Skandalou), angående en talan om fastställelse av att Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 3.1 och 5.2 i rådets direktiv 91/271/EEG av den 21 maj 1991 om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse (EGT L 135, s. 40; svensk specialutgåva, område 15, volym 10, s. 93), i dess lydelse enligt kommissionens direktiv 98/15/EG av den 27 februari 1998 (EGT L 67, s. 29), genom att underlåta att vidta nödvändiga

åtgärder för att inrätta ett ledningsnät för avloppsvatten från tätbebyggelsen i Thrasio Pedio-regionen och genom att inte låta avloppsvatten från tätbebyggelsen i denna region genomgå en mer långtgående rening än sekundär rening innan det släpps ut i det känsliga området Elefsinabukten, har domstolen (fjärde avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden J. N. Cunha Rodrigues samt domarna J.-P. Puissochet och F. Macken (referent); generaladvokat: F. G. Jacobs; justitiesekreterare: R. Grass, den 24 juni 2004 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 3.1 andra stycket och 5.2 i rådets direktiv 91/271/EEG av den 21 maj 1991 om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse, i dess lydelse enligt kommissionens direktiv 98/15/EG av den 27 februari 1998, genom att underlåta att vidta nödvändiga åtgärder för att inrätta ett ledningsnät för avloppsvatten från tätbebyggelsen i Thrasio Pedio-regionen och genom att inte låta avloppsvatten från tätbebyggelsen i denna region genomgå en mer långtgående rening än sekundär rening innan det släpps ut i det känsliga området Elefsinabukten.
- 2) Republiken Grekland skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EGT C 131, 1.6.2002.

DOMSTOLENS DOM

(andra avdelningen)

den 24 juni 2004

i mål C-212/02: Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Österrike (¹)

(Fördragsbrott — Direktiven 89/665/EEG och 92/13/EEG — Otillräckligt införlivande — Skyldighet att i lagstiftning om offentlig upphandling föreskriva ett förfarande som möjliggör för alla de anbudsgivare som förbigåtts att utverka undanröjande av beslutet om tilldelning av ett kontrakt)

(2004/C 201/05)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-212/02, Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: M. Nolin, biträdd av R. Roniger) mot Republiken

Österrike (ombud: C. Pesendorfer och M. Fruhmann), angående en talan om fastställelse av att Republiken Österrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 2.1 a och b i rådets direktiv 89/665/EEG av den 21 december 1989 om samordning av lagar och andra författningar för prövning av offentlig upphandling av varor och bygg- och anläggningsarbeten (EGT L 395, s. 33; svensk specialutgåva, område 6, volym 3, s. 48) och enligt artikel 2.1 a och b i rådets direktiv 92/13/EEG av den 25 februari 1992 om samordning av lagar och andra författningar om gemenskapsregler om upphandlingsförfaranden tillämpade av företag och verk inom vatten-, energi-, transport- och telekommunikationssektorerna (EGT L 76, s. 14; svensk specialutgåva, område 6, volym 3, s. 127), genom att det enligt Landesvergabegesetze (regionala lagar om offentlig upphandling) i förbundsstaterna Salzburg, Steiermark, Niederösterreich och Kärnten inte i samtliga fall föreskrivs ett prövningsförfarande som gör det möjligt för en anbudsgivare som förbigåtts att utverka undanröjande av ett beslut om tilldelning av ett kontrakt, har domstolen (andra avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden C.W.A. Timmermans, samt domarna J.-P. Puissochet (referent), R. Schintgen, F. Macken och N. Colneric, generaladvokat: M. Poiras Maduro, justitiesekreterare: R. Grass, den 24 juni 2004 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Republiken Österrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 2.1 a och b i rådets direktiv 89/665/EEG av den 21 december 1989 om samordning av lagar och andra författningar för prövning av offentlig upphandling av varor och bygg- och anläggningsarbeten och enligt artikel 2.1 a och b i rådets direktiv 92/13/EEG av den 25 februari 1992 om samordning av lagar och andra författningar om gemenskapsregler om upphandlingsförfaranden tillämpade av företag och verk inom vatten-, energi-, transport- och telekommunikationssektorerna, genom att det enligt Landesvergabegesetze (regionala lagar om offentlig upphandling) i förbundsstaterna Salzburg, Steiermark, Niederösterreich och Kärnten inte i samtliga fall föreskrivs ett prövningsförfarande som gör det möjligt för en anbudsgivare som förbigåtts att utverka undanröjande av ett beslut om tilldelning av ett kontrakt.

- 2) Republiken Österrike skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 180, 27.7.2002.

DOMSTOLENS DOM

(andra avdelningen)

av den 24 juni 2004

DOMSTOLENS DOM

(första avdelningen)

av den 24 juni 2004

i mål C-278/02 (begäran om förhandsavgörande från Berufungssenat I der Region Linz bei der Finanzlandesdirektion für Oberösterreich): Herbert Hanslbauer GmbH ⁽¹⁾

(Jordbruk — Gemensam organisation av marknaden — Nötkött — Exportbidrag — Återbetalning av belopp som uppburits på ett otillbörligt sätt — Åtgärder för att beivra oegentligheter — Artikel 3 i förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 — Direkt effekt — Preskriptionstid — Preskriptionsavbrott.)

(2004/C 201/06)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen, andra avdelningen (avdelningsordföranden C.W.A Timmermans samt domarna J.-P. Puissochet, J.N. Cunha Rodrigues, R. Schintgen (referent) och N. Colneric; generaladvokat: A. Tizzano, justitiesekreterare: M. Múgica Arzamendi, avdelningsdirektör, har den 24 juni 2004 avkunnat dom i mål C-278/02 angående en begäran enligt artikel 234 EG, från Berufungssenat I der Region Linz der Finanzlandesdirektion für Oberösterreich (Österrike), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i målet vid den nationella domstolen som anhängiggjorts av Herbert Handlbauer GmbH. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) Artikel 3.1 i rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen är direkt tillämplig i medlemsstaterna, även inom området för exportbidrag för jordbruksprodukter, då det inte finns en gemenskapsrättslig bestämmelse som gäller för vissa sektorer enligt vilken det föreskrivs en kortare preskriptionstid, som dock inte understiger tre år, eller en nationell bestämmelse, enligt vilken det föreskrivs en längre preskriptionstid.
- 2) Artikel 3.1 tredje stycket i förordning nr 2988/95 skall tolkas så att ett meddelande om en tullkontroll riktat till det berörda företaget endast utgör en sådan åtgärd som har till syfte att utreda eller beivra en oegentlighet och som avbryter den preskriptionstid som avses i artikel 3.1 första stycket i nämnda förordning under förutsättning att de transaktioner som misstänkarna om oegentligheten avser är tillräckligt specifikt avgränsade i meddelandet.

⁽¹⁾ EGT C 289, 23.11.2002.

i mål C-350/02: Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Nederländerna ⁽¹⁾

(Fördragsbrott — Behandling av personuppgifter och skydd för privatlivet inom telekommunikationsområdet — Artiklarna 6 och 9 i direktiv 97/66/EG — Behov av en precis angivelse av de anmärkningar som anförts i det motiverade yttrandet)

(2004/C 201/07)

(Rättegångsspråk: nederländska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-350/02, Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av M. Shotton och W. Wils, båda i egenskap av ombud, mot Konungariket Nederländerna, företrätt av S. Terstal, i egenskap av ombud, angående en talan om fastställelse av att Konungariket Nederländerna har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt EG-fördraget genom att inte anta samtliga lagar och andra författningar som är nödvändiga för att införliva artiklarna 6 och 9 i Europaparlamentets och rådets direktiv 97/66/EG av den 15 december 1997 om behandling av personuppgifter och skydd för privatlivet inom telekommunikationsområdet (EGT L 24, 1998, s. 1) med nationell rätt, eller i vart fall genom att inte underrätta kommissionen om åtgärderna, har domstolen (sjätte avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden P. Jann samt domarna A. La Pergola, S. von Bahr, R. Silva de Lapuerta och K. Lenaerts (referent), generaladvokat: J. Kokott; justitiesekreterare: avdelningsdirektören M.-F. Contet, den 24 juni 2004 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Konungariket Nederländerna har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 97/66/EG av den 15 december 1997 om behandling av personuppgifter och skydd för privatlivet inom telekommunikationsområdet genom att ofullständigt införliva artikel 6 i detta direktiv dels eftersom artikel 11.5 punkt 1 i Wet houdende regels inzake de telecommunicatie (Telecommunicatiewet) innehåller en hänvisning till en allmän förordning som inte har delgivits Europeiska gemenskapernas kommission, dels eftersom de genomförandebestämmelser som nämns i artikel 11.5 punkt 3 i Telecommunicatiewet inte delgivits kommissionen och dels genom att ofullständigt införliva artikel 9 i nämnda direktiv.

- 2) *Talan avvisas i övrigt.*
- 3) *Konungariket Nederländerna skall bära sina egna rättegångskostnader och ersätta tre fjärdedelar av kommissionens rättegångskostnader.*
- 4) *Kommissionen skall bära sina rättegångskostnader i övrigt.*

(¹) EGT C 323, 21.12.2002

DOMSTOLENS DOM

(tredje avdelningen)

den 24 juni 2004

i mål C-421/02: Europeiska gemenskapernas kommission mot Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (¹)

(Fördragsbrott — Direktiv 85/337/EEG — Ofullständigt införlivande)

(2004/C 201/08)

(Rättegångsspråk: engelska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-421/02, Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: X. Lewis) mot Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (ombud: Ph. Ormond) angående en talan om fastställelse av att Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 85/337/EEG av den 27 juni 1985 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt (EGT L 175, s. 40; svensk specialutgåva, område 15, volym 6, s. 226), i dess lydelse enligt rådets direktiv 97/11/EG av den 3 mars 1997 om ändring av direktiv 85/337/EEG (EGT L 73, s. 5), genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artikel 4.2 i detta direktiv vad beträffar de projekt som anges i punkt 1 b och 1 c i bilaga II till direktivet, eller i vart fall genom att inte underrätta kommissionen om sådana åtgärder, har domstolen (tredje avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden A. Rosas samt domarna R. Schintgen och N. Colneric (referent), generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer, justitiesekreterare: R. Grass, den 24 juni 2004 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) *Förenade kungariket har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 85/337/EEG av den 27 juni 1985 om*

bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt, i dess lydelse enligt rådets direktiv 97/11/EG av den 3 mars 1997 om ändring av direktiv 85/337/EEG, genom att underlåta att i Skottland och Nordirland anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artikel 4.2 i direktivet vad beträffar de projekt som anges i punkt 1 c i bilaga II till direktivet, och genom att underlåta att underrätta kommissionen om de åtgärder som har vidtagits i detta syfte i England och Wales.

- 2) *Förenade kungariket skall ersätta rättegångskostnaderna.*

(¹) EGT C 7, 11.1.2002.

DOMSTOLENS DOM

(femte avdelningen)

den 22 juni 2004

i mål C-439/02: Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Frankrike (¹)

(Fördragsbrott — Sjötransport — Direktiv 95/21/CE — Säkerhet på fartyg — Hamnstatskontroll av fartygen — Otillräckligt antal inspektioner ...)

(2004/C 201/09)

(Rättegångsspråk: franska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-439/02, Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: K. Simonsson och W. Wils) mot Republiken Frankrike (ombud: G. de Bergues och P. Boussaroque), angående en talan om fastställelse av att Republiken Frankrike har åsidosatt sina skyldigheter enligt artikel 5.1 i rådets direktiv 95/21/EG av den 19 juni 1995 om tillämpning av internationella normer för säkerhet på fartyg, förhindrande av förorening samt boende- och arbetsförhållanden ombord på fartyg som anlöper gemenskapens hamnar och framförs i medlemsstaternas territorialvatten (hamnstatskontroll) (EGT L 157, s. 1), genom att inte årligen inspektera minst 25 procent av det antal fartyg som under åren 1999 och 2000 anlöpte dess hamnar, har domstolen (femte avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden C. Gulmann samt domarna S. von Bahr och R. Silva de Lapuerta (referent), generaladvokat: F.G. Jacobs, justitiesekreterare: R. Grass, den 22 juni 2004 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

1) Republiken Frankrike har åsidosatt sina skyldigheter enligt artikel 5.1 i rådets direktiv 95/21/EG av den 19 juni 1995 om tillämpning av internationella normer för säkerhet på fartyg, förhindrande av förorening samt boende- och arbetsförhållanden ombord på fartyg som anlöper gemenskapens hamnar och framförs i medlemsstaternas territorialvatten (hamnstatskontroll), genom att inte under åren 1999 och 2000 inspektera minst 25 procent av det antal fartyg som anlöpte dess hamnar.

2) Republiken Frankrike skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EGT C 19, 25.1.2003.

DOMSTOLENS DOM

(femte avdelningen)

den 17 juni 2004

i mål C-99/03: Europeiska gemenskapernas kommission mot Irland (¹)

(Fördragsbrott — Direktiv 2000/52/CE — Insyn i de finansiella förbindelserna mellan medlemsstater och offentliga företag — Underlåtenhet att införliva inom den föreskrivna fristen)

(2004/C 201/10)

(Rättegångsspråk: engelska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-99/03, Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: J. Flett) mot Irland (ombud: D. O'Hagan), angående en talan om fastställelse av att Irland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt kommissionens direktiv 2000/52/EG av den 26 juli 2000 om ändring av direktiv 80/723/EEG om insyn i de finansiella förbindelserna mellan medlemsstater och offentliga företag (EGT L 193, s. 75) genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, och, i andra hand, genom att inte underrätta kommissionen om sådana åtgärder, har domstolen (femte avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden C. Gulmann samt domarna S. von Bahr (referent) och R. Silva de Lapuerta; generaladvokat: A. Tizzano; justitiesekreterare: R. Grass, den 17 juni 2004 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

1) Irland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt kommissionens direktiv 2000/52/EG av den 26 juli 2000 om ändring av direktiv 80/723/EEG om insyn i de finansiella förbindelserna mellan medlemsstater och offentliga företag genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet.

2) Irland skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 101, 26.4.2003.

DOMSTOLENS DOM

(fjärde avdelningen)

den 10 juni 2004

i mål C-302/03: Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Italien (¹)

(Fördragsbrott — Direktiv 1999/22/EG — Hållande av vilda djur i djurparker — Underlåtenhet att införliva inom den föreskrivna fristen)

(2004/C 201/11)

(Rättegångsspråk: italienska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-302/03, Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: M. van Beek och R. Amorosi) mot Republiken Italien (ombud: I. M. Braguglia, biträdd av G. de Bellis), angående en talan om fastställelse av att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 1999/22/EG av den 29 mars 1999 om hållande av vilda djur i djurparker (EGT L 94, s. 24) genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, och, i varje fall, genom att inte underrätta kommissionen om sådana åtgärder, har domstolen (fjärde avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden J. N. Cunha Rodrigues (referent) samt domarna J.-P. Puissochet och K. Lenaerts, justitiesekreterare: R. Grass, den 10 juni 2004 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

1) Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 1999/22/EG av den 29 mars 1999 om hållande av vilda djur i djurparker genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet.

2) Republiken Italien skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EGT C 213, 6.9.2003.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Symvoulio tis Epikrateias (Grekland) av den 3 mars 2004 i målet mellan ELMEKA N.E. och Ypourgos Oikonomikon.

(mål C-182/04)

(2004/C 201/12)

Symvoulio tis Epikrateias begär genom beslut av den 3 mars 2004, vilket inkom till domstolens kansli den 19 april 2004, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan ELMEKA N.E. och Ypourgos Oikonomikon.

De tolkningsfrågor som har ställts i detta mål är identiska med de frågor som har ställts i mål C-181/04.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Symvoulio tis Epikrateias (Grekland) av den 3 mars 2004 i målet mellan ELMEKA N.E. och Ypourgos Oikonomikon.

(mål C-183/04)

(2004/C 201/13)

Symvoulio tis Epikrateias begär genom beslut av den 3 mars 2004, vilket inkom till domstolens kansli den 19 april 2004, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan ELMEKA N.E. och Ypourgos Oikonomikon.

De tolkningsfrågor som har ställts i detta mål är identiska med de frågor som har ställts i mål C-181/04.

Talan mot Förbundsrepubliken Tyskland, väckt den 7 maj 2004 av Europeiska gemenskapernas kommission

(mål C-204/04)

(2004/C 201/14)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 7 maj 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Förbundsrepubliken Tyskland. Sökanden företräds av Nicola Yerrell, kommissionens rättstjänst, och Horstpeter Kreppel, kommissionens rättstjänst, inom ramen för ett utbyte med nationella tjänstemän varvid domare anställda vid Arbeitsgericht ställts till förfogande, med delgivningsdress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

1. fastställa att Förbundsrepubliken Tyskland har åsidosatt principen om likabehandling av kvinnor och män som följer av artiklarna 1, 2 och 5 i direktiv 76/207/EG (¹), och 4 § i bilagan till det ramavtal om deltidarbete som ingåtts mellan UNICE, CEEP och EGB enligt bilagan om deltidarbete till rådets direktiv 97/81/EG (²) genom att

kvinnor, som till allra största delen är de som arbetar deltid mindre än 18 timmar per vecka i offentlig tjänst, diskrimineras indirekt på grund av att följande deltidarbetande inte får väljas som personalrepresentanter:

Deltidarbetande som enligt 14 § andra stycket i Bundespersonalvertretungsgesetz och enligt motsvarande bestämmelser

a) i delstaterna

- Bayern
- Berlin
- Bremen
- Hessen

normalt arbetar mindre än 18 timmar per vecka,

b) i delstaterna

- Mecklenburg-Vorpommern
- Sachsen
- Schleswig-Holstein
- Thüringen

arbetar mindre hälften av normal arbetstid per vecka

c) i delstaterna

- Baden-Württemberg
- Brandenburg
- Rheinland-Pfalz
- Sachsen-Anhalt

arbetar mindre än en tredjedel av normal arbetstid per vecka

- d) i delstaten Nordrhein-Westfalen
- e) arbetar mindre än två femtedelar av normal arbetstid per vecka,
2. förplikta Förbundsrepubliken Tyskland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Att deltidslönelösa som normalt arbetar mindre än 18 timmar per vecka (antalet timmar är något lägre i vissa delstater) inte får väljas som personalrepresentanter i Tyskland och i nästan alla delstater innebär en indirekt diskriminering av kvinnor, eftersom den övervägande delen av de deltidslösa är kvinnor. Det är således fråga om ett åsidosättande av direktiv 76/207/EEG. Bestämmelserna är inte heller förenliga med direktiv 97/81/EG, eftersom deltidslösa inte skall behandlas sämre än heltidslösa, om det inte finns sakliga skäl för en särbehandling.

Det finns emellertid inte några sakliga skäl för att de deltidslösa inte får väljas. Att personalen i fråga är på arbetsplatsen i begränsad utsträckning kan kompenseras genom flexibelt förläggande av arbetstiden och moderna kommunikationsmedel. Någon motsvarande begränsning i fråga om vilka som får väljas finns inte i Betriebsverfassungsgesetz, som gäller för val till personalråd inom den privata sektorn. Personalråden har samma uppgifter som personalrepresentationen i offentlig sektor. Den grupp som inte får väljas bör vara representerade i organen för personalrepresentation på grund av att dessa personer har särskilda intressen, som annars inte beaktas.

⁽¹⁾ EGT L 39, s. 40.

⁽²⁾ EGT L 14, s. 9.

Talan mot Europaparlamentet och Europeiska Unionens råd väckt den 24 maj 2004 av Förenade kungariket

(mål C-217/04)

(2004/C 201/15)

Förenade kungariket har den 24 maj 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Europaparlamentet och Europeiska Unionens råd. Sökanden företräds av Mark Bethell, i egenskap av ombud, biträdd av Lord Goldsmith QC, Her Majesty's Attorney General, Nicholas Paines QC och Tim Ward, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- ogiltigförklara Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 460/2004 av den 10 mars 2004 om inrättandet av den europeiska byrån för nät- och informationssäkerhet ⁽¹⁾,
- förplikta Europaparlamentet och Europeiska Unionens råd att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Genom den ifrågasatta förordningen (förordning (EG) nr 460/2004) (förordningen) inrättas en europeisk byrå för nät- och informationssäkerhet (byrån), vars uppgift är att inom förordningens tillämpningsområde bistå kommissionen, medlemsstaterna och näringslivet med vägledning, råd och stöd i frågor som avser nätverk och informationssäkerhet. Förenade kungariket stöder inrättandet av byrån, men gör gällande att artikel 95 EG inte är den korrekta rättsliga grunden för detta. Förordningen avser uteslutande byråns uppbyggnad såsom ett gemenskapsorgan; den innehåller föreskrifter om dess mål och uppgifter samt bestämmelser om dess ledning, administration och arbetsprogram. Den innehåller dessutom bestämmelser om byråns budget, rättsliga ställning, privilegier, immunitet och arbetsspråk. Förordningens bestämmelser gäller uteslutande på nivån för den institutionella gemenskapsrätten.

Förenade kungariket gör gällande att den normgivningskompetens som stadgas i artikel 95 är en befogenhet att harmonisera nationell lagstiftning, inte att inrätta gemenskapsorgan eller att ge uppgifter åt sådana organ. Dyliga frågor omfattas inte av nationell lagstiftning, och bestämmelser i gemenskapsrätten som innebär att ett sådant organ inrättas och ges uppgifter medför inte att nationell lagstiftning harmoniseras i den mening som avses i artikel 95.

Ingen av bestämmelserna i förordningen medför, ens indirekt, en tillnärmning av nationell lagstiftning. Tvärtom sägs det uttryckligen att byrån är förhindrad att inkräkta på de befogenheter som tillkommer nationella organ, och i artikel 1.3 anges att byråns mål och uppgifter inte skall påverka medlemsstaternas befogenheter.

Förordningens bestämmelser omfattas därför inte av den befogenhet att vidta harmoniseringsåtgärder som Europaparlamentet och rådet ges enligt artikel 95, och den enda möjliga rättsliga grunden för sådana bestämmelser är artikel 308 EG.

⁽¹⁾ EUT L 77, 13.3.2004, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunale di Gorizia av den 7 april 2004 i målet mellan Azienda Agricola Roberto och Andrea Bogar, å ena sidan, och Agenzia per le erogazioni in Agricoltura – AGEA och Cospalat Friuli Venezia Giulia, å andra sidan

(mål C-224/04)

(2004/C 201/16)

Tribunale di Gorizia begär genom beslut av den 7 april 2004, vilket inkom till domstolens kansli den 28 maj 2004, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Azienda Agricola Roberto och Andrea Bogar, å ena sidan, och Agenzia per le erogazioni in Agricoltura – AGEA och Cospalat Friuli Venezia Giulia, å andra sidan, beträffande följande frågor:

— Eftersom den rättsliga karaktären av tilläggsavgiften på mjölk och mjölkprodukter skall fastställas med beaktande av de gemenskapsrättsliga bestämmelser varigenom denna avgift infördes och de grundläggande reglerna för dess tillämpning fastställdes (särskilt förordning (EEG) nr 856/84⁽¹⁾ av den 31 mars 1984 och förordning (EEG) nr 3950/92⁽²⁾ av den 28 december 1992), skall artikel 1 i förordning (EEG) nr 856/84 och artiklarna 1–4 i förordning (EEG) nr 3950/92 tolkas så att tilläggsavgifter på mjölk och mjölkprodukter skall anses utgöra straffavgifter och att producenter är skyldiga att erlägga sådana avgifter endast för det fall de tilldelade kvantiteterna har överskridits uppsåtligt eller av oaktsamhet?

⁽¹⁾ EGT L 90, 1.4.1984, s. 10; svensk specialutgåva, område 3, volym 17, s. 95.

⁽²⁾ EGT L 405, 31.12.1992, s. 1; svensk specialutgåva, område 3, volym 47, s. 159.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Hanseatisches Oberlandesgericht i Bremen av den 27 maj 2004 i målet mellan Crailsheimer Volksbank eG, å ena sidan, och Klaus Conrads, Frank Schulzke samt Petra Schulzke-Lösche och Joachim Nitschke, å andra sidan.

(mål C-229/04)

(2004/C 201/17)

Hanseatisches Oberlandesgericht i Bremen begär genom beslut av den 27 maj 2004, vilket inkom till domstolens kansli den 2

juni 2004, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Crailsheimer Volksbank eG, å ena sidan, och Klaus Conrads, Frank Schulzke samt Petra Schulzke-Lösche och Joachim Nitschke, å andra sidan, beträffande följande frågor:

- 1 Är det förenligt med artikel 1.1 i direktiv 85/577/EEG⁽¹⁾ att en konsuments rättigheter, särskilt hans eller hennes hävningsrätt, görs beroende inte enbart av huruvida en hemförsäljning enligt artikel 1.1 i direktivet skett, utan även av andra kriterier, såsom avseende huruvida näringsidkaren medvetet har använt sig av en tredje man för att ingå avtal eller avseende huruvida näringsidkaren varit vårdslös vad gäller tredje mans handlingar vid transaktioner i samband med hemförsäljning?
- 2 Är det förenligt med artikel 5.2 i direktiv 85/577/EEG att en fastighetslåntagare, som inte bara har ingått låneavtalet i samband med en hemförsäljningssituation utan samtidigt också har sett till att lånet utbetalas till ett konto som han eller hon i praktiken inte längre kan förfoga över, måste återbetala lånebeloppet om han eller hon häver låneavtalet?
- 3 Är det förenligt med artikel 5.2 i direktiv 85/577/EEG att en fastighetslåntagare måste betala tillbaka hela lånebeloppet omedelbart, och inte enligt den amorteringsplan som föreskrivs i avtalet, för det fall att låntagaren är skyldig att återbetala lånebeloppet på grund av att låneavtalet hävs?
- 4 Är det förenligt med artikel 5.2 i direktiv 85/577 att en fastighetslåntagare måste betala marknadsmässig ränta på lånet, för det fall att låntagaren är skyldig att återbetala lånebeloppet på grund av att låneavtalet hävs?

⁽¹⁾ EGT L 372, s. 31.

Talan mot Republiken Frankrike, väckt den 2 juni 2004 av Europeiska gemenskapernas kommission

(mål C-230/04)

(2004/C 201/18)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 2 juni 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Frankrike. Sökanden företräds av G. Rozet i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Europeiska gemenskapernas kommission yrkar att förstainstansrätten skall

- fastställa att Republiken Frankrike har underlåtit att fullgöra sina skyldigheter enligt artikel 39 EG och artikel 7 i rådets förordning (EEG) nr 1612/68 av den 15 oktober 1968 om arbetskraftens fria rörlighet inom gemenskapen (!) genom att inte beakta den erfarenhet och de tjänsteår som unionsmedborgare som tar anställning inom den franska offentliga sjukvården har erhållit inom en annan medlemsstats offentliga sektor,
- förplikta Republiken Frankrike att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Medlemsstaterna är skyldiga att inom sin offentliga förvaltning vid anställning, rangordning och fastställande av tjänsteår för migrerande arbetstagare beakta de anställningsperioder de senare har genomfört inom en jämförbar verksamhet i en annan medlemsstat, på samma villkor som de som tillämpas avseende tjänsteår och yrkeserfarenhet som erhållits i deras egna system. De gällande franska bestämmelserna tillåter inte att den erfarenhet och de tjänsteår som erhållits i en annan medlemsstat beaktas vad gäller unionsmedborgare som tar anställning inom den franska offentliga sjukvården.

(!) EGT L 257, s. 2; svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 33

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio av den 23 februari 2004 i målet mellan Confcooperative Unione Regionale della Cooperazione FVG Federagricole m.fl., å ena sidan, och Ministero delle Politiche Agricole e Forestali, vilket även rör Regione Veneto, å andra sidan.

(mål C-231/04)

(2004/C 201/19)

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio begär genom beslut av den 23 februari 2004, vilket inkom till domstolens kansli den 3 juni 2004, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Confcooperative Unione Regionale della Cooperazione FVG Federagricole m.fl., å ena sidan, och Ministero delle Politiche Agricole e Forestali, vilket även rör Regione Veneto, å andra sidan, beträffande följande frågor:

- 1) Kan Europaavtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater å ena sidan och Republiken Ungern å andra sidan, som underteck-

nades den 16 december 1991 och offentliggjordes i EGT L 347 av den 31 december 1993 (svensk specialutgåva, område 11, volym 25, s. 3) utgöra en tillåten, giltig och tillräcklig rättslig grund för att ge Europeiska gemenskapen befogenhet att anta Avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Ungern om ömsesidigt skydd och kontroll av vinbenämningar som undertecknades den 29 november 19931 (EGT L 337 av den 31 december 1993; svensk specialutgåva, område 3, volym 55, s. 13), med beaktande av bestämmelserna i artikel 65.1, den gemensamma förklaringen nr 13 och bilaga 13 (punkterna 3, 4 och 5) till Europaavtalet från år 1991, vilka rör förbehåll för de enskilda staternas självbestämmanderätt och behörighet i frågor som berör nationella geografiska beteckningar avseende inhemska livsmedel, inklusive vin och vinprodukter, med utslutande av någon som helst överföring av bestämmanderätt och behörighet på detta område till Europeiska gemenskapen?

- 2) Skall Avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Ungern om ömsesidigt skydd och kontroll av vinbenämningar som undertecknades den 29 november 1993 (EGT L 337, 1993; svensk specialutgåva, område 3, volym 55, s. 13), vilket reglerar skyddet av geografiska beteckningar som berör industriell och kommersiell äganderätt, förklaras ogiltigt och utan verkan enligt gemenskapsrätten på grund av att avtalet inte har ratificerats av de enskilda medlemsstaterna i Europeiska gemenskapen och med hänsyn till vad Europeiska gemenskapernas domstol i yttrande 1/94 har slagit fast beträffande gemenskapens exklusiva behörighet?

- 3) För det fall det ovannämnda avtalet från år 1993 (EGT L 337, 1993) skall anses giltigt och tillämpligt som helhet önskas svar på följande fråga: Skall förbudet mot att efter år 2007 använda beteckningen Tocai i Italien, vilket följer av parternas skriftväxling i samband med ingåendet av nämnda avtal (vilken har bifogats avtalet), anses ogiltigt och utan verkan på grund av att det strider mot avtalets bestämmelser om homonyma beteckningar (jfr artikel 4.5 i avtalet och det till detta avtal bifogade protokollet)?

- 4) Skall den andra gemensamma förklaringen, som bifogats avtalet från år 1993 (EGT L 337, 1993) och av vilken framgår att de avtalslutande parterna vid tidpunkten för förhandlingarna inte hade kännedom om att det fanns homonyma beteckningar avseende europeiska och ungerska viner, anses utgöra en uppenbart felaktig beskrivning av de verkliga förhållandena (med hänsyn till att de italienska och ungerska beteckningarna avseende "Tocaviner" hade existerat sida vid sida sedan flera århundraden tillbaka och officiellt erkänts år 1948 i ett avtal mellan Italien och Ungern samt på senare tid även omnämnts i gemenskapsbestämmelser) som i enlighet med artikel 48 i Wienkonventionen om traktaträtten utgör grund för nullitet avseende den del av avtalet från år 1993 som innebär ett förbud mot att i Italien använda beteckningen Tocai?

- 5) Skall TRIPS-avtalet om handelsrelaterade aspekter av immaterialrätter (EGT L 336 av den 21 november 1994; svensk specialutgåva, område 11, volym 38, s. 216) som ingåtts inom ramen för Världshandelsorganisationen (WTO) och som trätt i kraft den 1 januari 1996, således efter det att avtalet från år 1993 (EGT L 337, 1993) trädde i kraft, mot bakgrund av artikel 59 i Wienkonventionen om trakta-trätten tolkas så att bestämmelserna om geografiska ursprungsbezeichnungar för viner i det förstnämnda avtalet skall tillämpas i stället för bestämmelserna i avtalet från år 1993 för det fall bestämmelserna i de båda avtalen är inbördes oförenliga, med hänsyn till de avtalsslutande parternas identitet?
- 6) Skall artiklarna 22-24 i avsnitt 3 i bilaga 1C till Fördraget om upprättande av Världshandelsorganisationen (WTO) (EGT L 336, 1994) som trätt i kraft den 1 januari 1996 tolkas så, att för det fall det finns två homonyma beteckningar avseende viner som framställts i två å olika länder som anslutit sig till TRIPS-avtalet (vare sig det är fråga om två geografiska beteckningar som används i de båda till TRIPS-avtalet anslutna länderna, eller det rör sig om en geografisk beteckning i det ena landet och en homonym beteckning avseende en druvsort som traditionellt odlas i det andra landet) båda beteckningarna får fortsätta att användas, under förutsättning att de har använts av vinproducenterna i fråga, antingen i god tro eller i minst tio års tid, före den 15 april 1994 (artikel 24.4) och att båda beteckningarna klart anger vilket land eller vilken region eller område som det skyddade vinet kommer från så att konsumenterna inte vilseleds?
1. Är det, vid en helhetsbedömning av huruvida det föreligger en övergång av verksamhet enligt artikel 1 i direktiv 2001/23/EG⁽¹⁾ – oberoende av frågan om äganderätten – för det fall att ett uppdrag lämnats till en ny uppdragstagare en förutsättning för att det skall kunna fastställas att tillgångarna har övergått från den tidigare uppdragstagaren till den nya uppdragstagaren att tillgångarna har överlämnats till den rättmätiga innehavaren och denne använder dem under eget ekonomiskt ansvar? Är det för att man skall anse att en övergång skett nödvändigt att uppdragstagaren har rätt att bestämma hur utrustningen skall användas i en verksamhet som bedrivs under eget ekonomiskt ansvar? Skall man skilja mellan huruvida uppdragstagaren tillhandahåller tjänsten vid eller med uppdragsgivarens utrustning?
2. Om EG-domstolen besvarar den första frågan jakande:
- a. Är det i så fall otänkbart att anse att utrustningen används i en verksamhet som bedrivs under eget ekonomiskt ansvar om uppdragsgivaren endast ställer denna till uppdragstagarens förfogande medan arbetsgivaren står för underhållet och de därmed sammanhängande kostnaderna?
- b. Använder uppdragstagaren utrustningen i en verksamhet som bedrivs under eget ekonomiskt ansvar om uppdragsgivaren, för att utföra kontrollen av flygpassagerare på flygplatser, använder de metallbågar, handdetektorer och genomlysningsskärmar som ställts till förfogande av uppdragsgivaren?

⁽¹⁾ EGT L 82, s. 16.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Arbeitsgericht Düsseldorf av den 5 maj 2004 i målet mellan Gül Demir och Securicor Aviation Limited Securicor Aviation (Germany) Limited och Kötter Aviation Security GmbH & Co. KG.

(mål C-233/04)

(2004/C 201/20)

Arbeitsgericht Düsseldorf begär genom beslut av den 5 maj 2004, vilket inkom till domstolens kansli den 3 juni 2004, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Gül Demir och Securicor Aviation Limited Securicor Aviation (Germany) Limited och Kötter Aviation Security GmbH & Co. KG beträffande följande frågor:

Talan mot Konungariket Spanien, väckt den 4 juni 2004 av Europeiska gemenskapernas kommission

(mål C-235/04)

(2004/C 201/21)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 4 juni 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av M. van Beek och G. Valero Jordana, båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökandena yrkar att förstainstansrätten skall

- 1 fastställa att Konungariket Spanien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 4.1 och 4.2 i rådets direktiv 79/409/EEG av den 2 april 1979 om bevarande av vilda fåglar (⁽¹⁾), genom att inte klassificera tillräckligt med särskilda skyddsområden för fåglar vad gäller antal och storlek för att skydda alla de fågelarter som räknas upp i bilaga 1 i direktivet samt de flyttfåglar som inte anges i bilaga 1, och
2. förplikta Konungariket Spanien att betala rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Genom artikel 4.1 och 4.2 i direktiv 79/409/EEG åläggs medlemsstaterna en särskild skyldighet att klassificera områden som "särskilda skyddsområden för fåglar" (SSOF) för ett faktiskt bevarande av de arter som räknas upp i bilaga 1 till direktivet och övriga regelbundet förekommande flyttfåglar, i syfte att säkerställa deras överlevnad och fortplantning inom det område där de förekommer. Skyldigheten omfattar åtminstone alla områden som vad gäller antal och storlek är mest lämpade för bevarandet av dessa arter, med hänsyn till deras behov av skydd. Det antal SSOF som är tillräckligt fastställs med hänsyn till det syfte som eftersträvas.

Medlemsstaterna har ett visst utrymme för skönsmässig bedömning för att fastställa de områden som bäst svarar mot kraven i artikel 4 i direktivet. Deras bedömning skall emellertid endast grundas på vetenskapliga ornitologiska kriterier. När det gäller Spanien är inventeringen av betydelsefulla fågelområden (important bird areas, IBA), som företogs av Sociedad Española de Ornitología år 1998 (inventering SEO/Birdlife 98), den mest dokumenterade och precisa hänvisningen av dem som finns tillgängliga för att ange de områden som är mest lämpade för bevarandet av betydelsefulla arter och, i synnerhet, för deras överlevnad och fortplantning. Inventeringen grundas på välbalanserade ornitologiska kriterier som gör det möjligt att ange de områden som är mest lämpade för att säkerställa bevarandet av alla de arter som räknas upp i bilaga 1 och andra flyttfåglar. Genom inventeringen anges dessutom de områden för bevarande av fåglar som är prioriterade i Spanien.

En jämförelse mellan uppgifterna i inventeringen SEO/Birdlife 98 och de SSOF som har fastställts av Konungariket Spanien, avseende såväl hela det spanska territoriet som, genom en mer detaljerad analys, de autonoma regionerna, medger slutsatsen att de områden som har kvalificerats som SSOF är färre till antalet och har en mindre yta än de områden som enligt vetenskapliga bevis är de mest lämpade för att ge ett lämpligt skydd åt de fåglar som omfattas av artikel 4 i direktivet.

(¹) EGT L 103, s. 1; svensk specialutgåva, område 15, volym 2, s. 16.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunale di Cagliari av den 14 maj 2004 i målet mellan Enirisorse SpA och Sotacarbo SpA

(mål C-237/04)

(2004/C 201/22)

Tribunale di Cagliari begär genom beslut av den 14 maj 2004, vilket inkom till domstolens kansli den 7 juni 2004, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Enirisorse SpA och Sotacarbo SpA beträffande följande frågor:

- a) Innebär artikel 33 i lag nr 240/02* att Sotacarbo S.p.A. givits ett statligt stöd som är oförenligt med den gemensamma marknaden i den mening som avses i artikel 87 EG och som genomförts på ett rättsstridigt sätt då det inte har anmälts i enlighet med artikel 88.3 EG? [*Rätt lag synes vara lag nr 273/02. Övers. anm.]
- b) Står nämnda bestämmelse i strid med artiklarna 43 EG, 44 EG, 48 EG, 49 EG och följande artiklar i fördraget, vilka rör etableringsfriheten och friheten att tillhandahålla tjänster?

Talan mot Republiken Grekland, väckt den 14 juni 2004 av Europeiska gemenskapernas kommission

(mål C-250/04)

(2004/C 201/23)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 14 juni 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Grekland. Sökanden företräds av Georgios Zavvos och Michael Shotter, från kommissionens rättstjänst.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/19/EG (⁽¹⁾) av den 7 mars 2002 om tillträde till och samtrafik mellan elektroniska kommunikationsnät och tillhörande faciliteter (tillträdesdirektiv) genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller i vart fall genom att inte underrätta kommissionen om sådana åtgärder, och
- förplikta Republiken Grekland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för att införliva direktivet med nationell lagstiftning löpte ut den 24 juli 2003.

(¹) EGT L 108, 24.4.2002, s. 7.

Talan mot Republiken Grekland, väckt den 14 juni 2004 av Europeiska gemenskapernas kommission

(mål C-251/04)

(2004/C 201/24)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 14 juni 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Grekland. Sökanden företräds av Georgios Zavvos och Knut Simonsson, från kommissionens rättstjänst.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 1 i rådets förordning (EEG) 3577/92 (¹) av den 7 december 1992 om tillämpning av principen om frihet att tillhandahålla tjänster på sjötransportområdet inom medlemsstaterna (cabotage) genom att endast tillåta fartyg under grekisk flagg att tillhandahålla bogseringstjänster på öppna havet, och
- förplikta Republiken Grekland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

De gällande grekiska bestämmelserna är oförenliga med artikel 1 i förordning (EEG) nr 3577/92.

(¹) EGT L 364, 12.12.1992, s. 7, svensk specialutgåva, område 6, volym 3, s. 203.

Talan mot Republiken Grekland, väckt den 14 juni 2004 av Europeiska gemenskapernas kommission

(mål C-252/04)

(2004/C 201/25)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 14 juni 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Grekland. Sökanden företräds av Georgios Zavvos och Michael Shotter, från kommissionens rättstjänst.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/22/EG (¹) av den 7 mars 2002 om samhällsomfattande tjänster och användares rättigheter avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (direktiv om samhällsomfattande tjänster) genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller i vart fall genom att inte underätta kommissionen om sådana åtgärder, och
- förplikta Republiken Grekland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för att införliva direktivet med nationell lagstiftning löpte ut den 24 juli 2003.

(¹) EGT L 108, 24.4.2002, s. 51.

Talan mot Republiken Grekland, väckt den 14 juni 2004 av Europeiska gemenskapernas kommission

(mål C-253/04)

(2004/C 201/26)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 14 juni 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Grekland. Sökanden företräds av Georgios Zavvos och Michael Shotter, från kommissionens rättstjänst.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/21/EG (¹) av den 7 mars 2002 om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (ramdirektiv) genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller i vart fall genom att inte underrätta kommissionen om sådana åtgärder, och
- förplikta Republiken Grekland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för att införliva direktivet med nationell lagstiftning löpte ut den 24 juli 2003.

(¹) EGT L 108, 24.4.2002, s. 33.

**Talan mot Republiken Grekland, väckt den 14 juni 2004
av Europeiska gemenskapernas kommission**

(mål C-254/04)

(2004/C 201/27)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 14 juni 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Grekland. Sökanden företräds av Georgios Zavvos och Michael Shotter, från kommissionens rättstjänst.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/20/EG⁽¹⁾ av den 7 mars 2002 om auktorisation för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (auktorisationsdirektiv) genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller i vart fall genom att inte underrätta kommissionen om sådana åtgärder, och
- förplikta Republiken Grekland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för att införliva direktivet med nationell lagstiftning löpte ut den 24 juli 2003.

⁽¹⁾ EGT L 108, 24.4.2002, s. 21.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av cour du travail de Liège (nionde avdelningen) av den 7 juni 2004 i målet mellan Office national de l'emploi och Ioannis Ioannidis

(mål C-258/04)

(2004/C 201/28)

Cour du travail de Liège (nionde avdelningen) begär genom beslut av den 7 juni 2004, vilket inkom till domstolens kansli den 17 juni 2004, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Office national de l'emploi och Ioannis Ioannidis beträffande följande fråga:

Utgör gemenskapsrätten (i synnerhet artiklarna 12, 17 och 18 i EG-fördraget) hinder för nationella bestämmelser (såsom Belgiens kungliga förordning av den 25 november 1991 om arbetslöshet), i vilka unga arbetssökande under 30 år ges rätt till särskild arbetslöshetsersättning på grundval av avslutade gymnasiestudier, i vilka det föreskrivs att medborgare från

andra medlemsstater endast har rätt till sådan ersättning när de aktuella studierna har avslutats vid en skolinrättning som har organiserats, subventionerats eller erkänts av en av de belgiska gemenskaperna (i enlighet med artikel 36.1 första stycket 2 a i nämnda kungliga förordning), vilket har lett till att en ung arbetssökande – som inte var familjemedlem till en migrerande arbetstagare, men likväl medborgare i en annan medlemsstat i vilken han genomförde och avslutade sina gymnasiestudier, vilka har bedömts vara likvärdiga med de studier som krävs av myndigheterna i den medlemsstat där särskild arbetslöshetsersättning söktes – nekades särskild arbetslöshetsersättning?

**Talan mot Förbundsrepubliken Tyskland väckt den 23 juni
2004 av Europeiska gemenskapernas kommission**

(mål C-262/04)

(2004/C 201/29)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 23 juni 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Förbundsrepubliken Tyskland. Sökanden företräds av Walter Mölls och Karolina Mojzesowicz, kommissionens rättstjänst, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- fastställa att Förbundsrepubliken Tyskland har åsidosatt sina skyldigheter enligt artikel 9 i kommissionens direktiv 2002/77/EG⁽¹⁾ av den 16 december 2002 om konkurrens på marknaderna för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster genom att inte tillhandahålla kommissionen sådana upplysningar som gör det möjligt för kommissionen att bekräfta att bestämmelserna i detta direktiv har iakttagits,
- förplikta Förbundsrepubliken Tyskland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Enligt artikel 9 i kommissionens direktiv 2002/77/EG skall medlemsstaterna senast den 24 juli 2003 tillhandahålla kommissionen sådana upplysningar som gör det möjligt för kommissionen att bekräfta att bestämmelserna i detta direktiv har iakttagits. Denna frist har löpt ut utan att Förbundsrepubliken har tillhandahållit sådana upplysningar som anges i artikel 9.

⁽¹⁾ EGT L 249, s. 21

**Talan mot Republiken Frankrike, väckt den 24 juni 2004
av Europeiska gemenskapernas kommission**

(mål C-263/04)

(2004/C 201/30)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 24 juni 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Frankrike. Sökanden företräds av E. Gippini Fournier och K. Mojzesowicz, båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

1. fastställa att Frankrike har åsidosatt sina skyldigheter enligt artikel 9 i direktiv 2002/77/EG⁽¹⁾ genom att inte tillhandahålla kommissionen sådana upplysningar som gör det möjligt för kommissionen att bekräfta att bestämmelserna i nämnda direktiv har iakttagits, och
2. förplikta Republiken Frankrike att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Enligt artikel 9 i direktiv 2002/77/EG skall medlemsstaterna senast den 24 juli 2003 tillhandahålla kommissionen sådana upplysningar som gör det möjligt för kommissionen att bekräfta att bestämmelserna i nämnda direktiv har iakttagits.

⁽¹⁾ Kommissionens direktiv 2002/77/EG av den 16 september 2002 om konkurrens på marknaderna för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (EGT L 249, s. 21).

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunal des Affaires de Sécurité Sociale de Saint-Etienne (Frankrike) av den 5 april 2004 i målet mellan SAS Bricorama France och Caisse Nationale de l'Organisation Autonome d'Assurance Vieillesse des Travailleurs Non-Salariés des Professions Industrielles et Commerciales – Caisse ORGANIC

(mål C-276/04)

(2004/C 201/31)

Tribunal des Affaires de Sécurité Sociale de Saint-Etienne begär genom beslut av den 5 april 2004 att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet

mellan SAS Bricorama France och Caisse Nationale de l'Organisation Autonome d'Assurance Vieillesse des Travailleurs Non-Salariés des Professions Industrielles et Commerciales – Caisse ORGANIC, som inkom till domstolens kansli den 29 juni 2004.

Tribunal des Affaires de Sécurité Sociale de Saint-Etienne har begärt att domstolen skall avgöra frågan huruvida artikel 87 i EG-fördraget skall tolkas så att de offentliga bidrag som har utbetalats av Frankrike genom C.P.D.C. (Comité Professionnel de la Distribution des Carburants) (professionell kommitté för distribution av bränsle), F.I.S.A.C. (Fonds d'Intervention pour la Sauvegarde de l'Artisanat et du Commerce) (fond för åtgärder för bevarande av hantverk och handel), stödet till hantverkare och handlare som upphör att utöva sin verksamhet och stödet till finansiering av systemet för åldersförsäkring för egenföretagare inom industri och handel, samt för egenföretagare inom hantverksyrken, utgör statliga stödordningar.

Avskrivning av mål C-258/03⁽¹⁾

(2004/C 201/32)

Genom beslut av den 17 maj 2004 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-258/03, Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Frankrike.

⁽¹⁾ EGT C 213, 6.9.2003.

Avskrivning av mål C-382/03⁽¹⁾

(2004/C 201/33)

Genom beslut av den 11 maj 2004 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-382/03 (begäran om förhandsavgörande från Supreme Court, Dublin): Ryanair Ltd mot Aer Rianta cpt.

⁽¹⁾ EGT C 275, 15.11.2003.

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN

INDELNING AV DOMARNA PÅ AVDELNING

(2004/C 201/34)

Förstainstansrätten har vid plenumsammanträde den 8 juli 2004 beslutat, med anledning av att domaren V. Trstenjak har trätt i tjänst, att ändra beslutet om indelning av domarna på avdelning som fattades vid plenumsammanträdet den 13 maj 2004 enligt följande:

För perioden 8 juli 2004–31 augusti 2004 skall följande ledamöter indelas

på första avdelningen, som är domför med tre domare:

B. Vesterdorf, ordförande, P. Mengozzi, E. Martins Ribeiro, I. Labucka och V. Trstenjak, domare;

på första avdelningen i utökad sammansättning, som är domför med fem domare:

B. Vesterdorf, ordförande, P. Mengozzi, E. Martins Ribeiro, I. Labucka och V. Trstenjak, domare;

Beträffande mål där det skriftliga förfarandet har avslutats och förhandling i det muntliga förfarandet har hållits eller satts ut före den 8 juli 2004, skall första avdelningen, som är domför med tre domare, och första avdelningen i utökad sammansättning, som är domför med fem domare, behålla sin tidigare sammansättning i fråga om muntligt förfarande, överläggning och dom.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

den 25 maj 2004

i mål T-69/03: W mot Europaparlamentet ⁽¹⁾

(Tjänstemän — Flyttningsbidrag — Begreppet bosättning — Bevis)

(2004/C 201/35)

(Rättegångsspråk: franska)

I mål T-69/03, W, tidigare tjänsteman vid Europaparlamentet, Folkestone (Förenade kungariket) (ombud: advokaten P. Goergen) mot Europaparlamentet (ombud: J. de Wachter och L.

Knudsen), angående talan om ogiltigförklaring av Europaparlamentets beslut av den 3 juni 2002 att inte bevilja sökanden flyttningsbidrag, har förstainstansrätten, sammansatt av J. D. Cooke, ensam domare, justitiesekreterare: I. Natsinas, den 25 maj 2004 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

1) *Talan ogillas.*2) *Vardera parten skall bära sin rättegångskostand.*

(¹) EUT C 101, 26.4.2003.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission, väckt den 13 maj 2004 av Asklepios Kliniken GmbH

(mål T-167/04)

(2004/C 201/36)

(Rättegångsspråk: tyska)

Asklepios Kliniken GmbH, Königstein-Falkenstein (Tyskland), har den 13 maj 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaten Michele Arcangelo Calabrese.

Sökandena yrkar att förstainstansrätten skall

— fastställa att kommissionen har åsidosatt sina skyldigheter enligt artikel 88 EG samt artiklarna 10.1 och 13.1 i förordning (EG) nr 659/1999, genom att inte fatta något beslut enligt artiklarna 4.2, 4.3 eller 4.4 i förordning (EG) nr 659/1999 till följd av det klagomål som sökanden inlämnat genom skrivelse av den 20 januari 2003.

Grunder och huvudargument

Sökanden är ett privaträttsligt och helt privatägt företag som är specialiserat på att bedriva sjukhusverksamhet. Sedan januari 2003 har det gjort ansträngningar för att få till stånd ett beslut från kommissionen enligt artiklarna 4.2, 4.3 eller 4.4 i förordning (EG) nr 659/1999 rörande en påstådd stödpraxis i Förbundsrepubliken Tyskland till förmån för sjukhus som bedrivs av det allmänna.

Sökanden har anfört att privat bedrivna sjukhus till största delen måste finansieras genom den ersättning de erhåller på grundval av de försörjningsavtal som ingåtts med behöriga sjukkassor och överordnade förbund av sjukkassor och i förekommande fall på grundval av direkta tillskott till sjukhusbyggen enligt de sjukhusfinansieringsplaner som finns i de respektive delstaterna. Sjukhus bedrivna av det allmänna kan däremot även räknas med att deras ofta uppkommande rörelseförluster i allmänhet täcks av den offentliga huvudmannen. Enligt sökandens uppfattning utgör sådan hjälp stöd i den mening som avses i artikel 87.1 EG, vilket för det första måste anmälas enligt artikel 88.3 EG och för det andra är oförenligt med den gemensamma marknaden.

Sökandena har vidare gjort gällande att talan skall bifallas på grund av att kommissionen förhållit sig passiv trots att den vid tidpunkten för klagomålet var skyldig att vidta åtgärder.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 14 maj 2004 av easyJet Airline Company Limited.

(mål T-177/04)

(2004/C 201/37)

(Rättegångsspråk: engelska)

EasyJet Airline Company Limited, Luton, Förenade kungariket, har den 14 maj 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av J. Cook, S. Dolan och J. Parker, solicitors.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 11/02/2004 att förklara att en företagskoncentration på vissa villkor är förenlig med den gemensamma marknaden (ärende nr IV/M.3280 - AIR FRANCE/KLM) i enlighet med artikel 6.1 b och 6.2 i rådets förordning (EEG) nr 4064/89⁽¹⁾, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Genom det ifrågasatta beslutet slog kommissionen fast att sammanslagningen mellan flygbolagen Air France och KLM innebar att en dominant ställning skapades eller förstärktes på totalt fjorton flygrutter city-to-city (stad till stad). Kommissionen förklarade dock att företagskoncentrationen var förenlig med den gemensamma marknaden på villkor att parterna i sammanslagningen följer de åtaganden de gjort.

Sökanden, som också är ett flygbolag, yrkar att beslutet skall ogiltigförklaras och åberopar att kommissionen på flera punkter har gjort sig skyldig till en uppenbart felaktig bedöm-

ning. Sökanden hävdar närmare bestämt att kommissionen inte tillräckligt har beaktat följande omständigheter:

- den sammanslagna enhetens dominans förstärks på flyglinjer där Air Frances och KLM:s rutter inte tidigare överlappade varandra,
- huruvida sammanslagningen skapar eller förstärker en dominerande ställning på marknaden för köp av flygplatstjänster, och
- sammanslagningens verkningar på potentiell konkurrens.

Sökanden hävdar vidare att kommissionen inte tillräckligt har motiverat sin slutsats att flygplatserna Charles de Gaulle och Orly i Paris är ersättningsbara. Sökanden anser slutligen att det är uppenbart att parternas åtaganden är otillräckliga för att återställa en effektiv konkurrensstruktur på de marknader där dominansfrågor uppstår och att kommissionen har gjort sig skyldig till felaktig bedömning när den godtagit åtagandena.

⁽¹⁾ EGT 257, 1990, s. 13

Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 17 maj 2004 av MPS Group Inc.

(mål T-178/04)

(2004/C 201/38)

(Rättegångsspråk: engelska)

MPS Group Inc., Jacksonville, Florida, USA, har den 17 maj 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller). Sökanden företräds av advokaterna K. O'Rourke och P. Kavanagh.

Även Modis-Distribuição Centralizada SA var part i förfarandet vid överklagandenämnden.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara det beslut som fjärde överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån fattade den 4 februari 2004 i den del den biföll invändning nr B000170599 avseende följande tjänster i klass 35: "Arbetsförmedling, konsulttjänster avseende rekrytering, konsulttjänster avseende personaladministration, färdigställande av lönelistor, tidsregistreringstjänster, tillhandahållande av tillfälligt och fast personal",
- alternativt ogiltigförklara beslutet i den del det avser följande tjänster i klass 35: Arbetsförmedling, konsulttjänster avseende rekrytering, tillhandahållande av tillfälligt och fast personal.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke:	MPS Group Inc.
Sökt gemenskapsvarumärke:	"MODIS" för tjänster som omfattas av klass 35 (Arbetsförmedling, konsult-tjänster avseende rekrytering, konsulttjänster avseende personaladministration, färdigställande av lönelistor...), klass 42 (undervisning/instruktion) och klass 42 (Psykometriska prov) – Ansökan nr 778795
Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet:	Modis Distribuição Centralizada SA
Varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet:	Det portugisiska varumärket "MODIS" för tjänster i klass 35 (Annons- och reklamverksamhet; företagsadministration)
Invändningsenhetens beslut:	Avslag på ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke för klasserna 35 och 41 och bifall på ansökan för klass 42.
Överklagandenämndens beslut:	Invändningsenhetens beslut upphävdes i den del invändningen avseende de tjänster i ansökan som omfattas av klass 41 bifölls, ärendet återförvisades till granskaren för ny handläggning och överklagandet i övrigt avslogs.
Grunder:	Åsidosättande av artikel 8.1 a och 8.1 b i förordning (EG) nr 40/94 ⁽¹⁾ om gemenskapsvarumärken genom att finna att de berörda tjänsterna var likartade.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, 1994, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 2, s. 3).

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission, väckt den 17 maj 2004 av Siegfried Krahl

(mål T-179/04)

(2004/C 201/39)

(Rättegångsspråk: franska)

Siegfried Krahl, Zagreb, Kroatien) har den 17 maj 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaterna Sébastien Orlandi, Albert Coolen, Jean-Noël

Louis och Etienne Marchal, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökandena yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut att traktamenten som utgetts till sökanden skall återbetalas för den tid då denne haft tillgång till en provisorisk bostad, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden, som är tjänsteman hos kommissionen, tillträdde en tjänst vid kommissionens delegation i Zagreb den 2 februari 2002 och bodde fram till den 19 september 2002 i en bostad som kommissionen ställde till hans förfogande. I det ifrågasatta beslutet beslöt kommissionen att de traktamenten skulle återbetalas som utgetts till sökanden under den ovannämnda tiden, eftersom denne inte haft rätt till dessa på grund av att han bott i en bostad som kommissionen ställde till hans förfogande.

Till stöd för sin talan har sökanden gjort gällande att artikel 10 i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna åsidosatts. Han har hävdad att kommissionen endast tillfälligt och som en nödlösning ställde bostaden till hans förfogande. Sökanden har vidare hävdad att principen om berättigade förväntningar åsidosatts, eftersom kommissionen givit honom exakta uppgifter om utbetalning av traktamente när han bodde i den ifrågavarande lägenheten.

Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 25 maj 2004 av Spa Monopole, Compagnie Fermière de Spa

(mål T-186/04)

(2004/C 201/40)

(Rättegångsspråk: franska)

Spa Monopole, Compagnie Fermière de Spa, Spa (Belgien), har den 25 maj 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller). Sökanden företräds av advokaterna Laurent de Brouwer, Emmanuel Cornu, Eric De Gryse och Donatienne Moureau.

Även Spaform Limited var part i förfarandet vid överklagandenämnden.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara det beslut som fjärde överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån fattade den 25 februari 2004 (ärende R 0827/2002-4), genom vilket överklagandenämnden avslag sökandens talan mot invändningsenhetens beslut om avslag på sökandens invändning mot registrering av ordmärket "SPAFORM" för varor i klasserna 7, 9 och 11,
- förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke:	Spaform Limited
Sökt gemenskapsvarumärke:	Ordmärket "SPAFORM" (Ansökan nr 609 776) för varor som ingår i klasserna 7 (pumpar m.m.), 9 (apparater och instrument för mätning av tryck) och 11 (bubbelbad)
Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet:	Sökanden
Varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet:	Nationella varumärket SPA för varor i klass 32 (mineralvatten m.m.)
Invändningsenhetens beslut:	Avslag på invändningen
Överklagandenämndens beslut:	Avslag på överklagandet
Grunder:	Åsidosättande av artikel 18.1 i förordning (EG) nr 2868/95 ⁽¹⁾ . På grundval av denna artikel ansåg invändningsenheten att den information som harmoniseringsbyrån förfogade över vid utgången av invändningsfristen inte var tillräcklig för att identifiera det äldre märket som åberopades. Sökanden ifrågasätter denna slutsats.

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 2868/95 av den 13 december 1995 om genomförande av rådets förordning (EG) nr 40/94 om gemenskapsvarumärke.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission, väckt den 19 maj 2004 av DJ (*)

(mål T-187/04)

(2004/C 201/41)

(Rättegångsspråk: franska)

DJ (*) har den 19 maj 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemen-

skapernas kommission. Sökanden företräds av advokaten Michele Carlos Mourato.

Sökandena yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara beslutet av den 22 juli 2003 av den bedömningsansvarige vid överklaganden avseende rapporten om karriärutvecklingen för sökanden med avseende på tiden mellan den 1 juli 2001 och den 31 december 2002,
- ogiltigförklara tillsättningsmyndighetens underförstådda beslut av den 20 februari 2004 med ett negativt svar på sökandens klagomål, och
- förplikta svaranden att betala rättegångskostnaderna och de kostnader som varit oundvikliga i samband med förfarandet, i synnerhet kostnader för bosättning, resor och vistelse samt advokathonorar.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan har sökanden först och främst åberopat åsidosättande av en rad regler med avseende på bedömningsförfarandet och bestämmelser om genomförandet av artikel 43 i tjänsteföreskrifterna, nämligen följande:

- Den omständigheten att en annan tjänsteman borde ha utvärderat sökanden, nämligen hans överordnade, och inte den tjänsteman som angetts i den ifrågasatta rapporten.
- Man har inte rådgjort med hans tidigare överordnade.
- Det andra samtalet genomfördes för sent och den bedömningsansvariges yttrande avgavs för sent.
- Tillsättningen av gemensamma utvärderingskommitténs ordförande påstås ha skett på ett onormalt sätt.

Sökanden har även åberopat att principen om internrevisorerens oberoende ställning åsidosatts, eftersom en av ledamöterna i den gemensamma utvärderingskommittén tillhörde ett generaldirektorat som sökanden granskat och eftersom den bedömningsansvarige vid sökandens överklagande var den generalsekreterare hos kommissionen som själv kunde bli föremål för granskning. Sökanden har hävdats att under dessa förhållanden borde vice ordföranden som var ansvarig för reformen av kommissionen som borde ha varit bedömningsansvarig vid överklaganden med avseende på sökanden. Sökanden har slutligen åberopat åsidosättande av motiverings-skyldigheten, principen om likabehandling och uppenbart oriktig bedömning av den bedömningsansvarige.

(*) Uppgifterna raderade eller ersatta för att skydda personuppgifter och/eller av sekretesskäl.

Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 24 maj 2004 av Société Freixenet SA

(mål T-190/04)

(2004/C 201/42)

(Rättegångsspråk: franska)

Société Freixenet SA, Sant Sadurn  d'Anoia (Spanien), har den 24 maj 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller). Sökanden företräds av advokaterna Fernand de Visscher, Emmanuel Cornu, Eric De Gryse och Donatienne Moreau.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara det beslut som fjärde överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån fattade den 11 februari 2004 ( rende R 97/2001-4), och besluta att ansökan nr 32532 om gemenskapsvarumärke skall offentliggöras i enlighet med artikel 40 i förordning nr 40/94,
- i andra hand, ogiltigförklara det beslut som fjärde överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån fattade den 11 februari 2004 ( rende R 97/2001-4)
- förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke:	Sökanden
Sökt gemenskapsvarumärke:	Tredimensionellt märke i form av en vit bl�strad flaska – Ansökan nr 32532
Varor eller t�janster:	Varor som ingår i klass 33 (mousserande vin)
Beslut som har överklagats till �verklaganden�mnden:	Avslag på ansökan
Överklagandenämndens beslut:	Avslag på överklagandet
Grunder:	Åsidosättande av artikel 73 i förordning (EG) nr 40/94, genom att överklagandenämndens beslut grundats på ett visst antal omständigheter som sökanden inte har haft möjlighet att bemöta, samt av artikel 7.1 b och 7.3 i samma förordning, eftersom märket i fråga visst har särskiljningsförmåga.

Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 27 maj 2004 av MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG

(mål T-191/04)

(2004/C 201/43)

(Rättegångsspråk: engelska)

MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG, D sseldorf (Tyskland), har den 27 maj 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller). Sökanden företräds av juristen R. Kaase.

Även Tesco Stores Limited var part i förfarandet vid  verklaganden mnden.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara det beslut som första överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån fattade den 23 mars 2004 i ärende R 486/2003-1,
- förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke:	MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG
Sökt gemenskapsvarumärke:	Figurmärket "Metro", för varor som ej �r av relevans i detta förfarande – Ansökan nr 779116
Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet:	Tesco Stores Limited

Varumärke eller kännetecken som återopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet:

Nationella ordmärket "Metro"

skapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av J. Pearson och C. Bright, solicitors, med delgivningsadress i Luxemburg.

Invändningsenhetens beslut:

Avslag på invändningen

Sökandena yrkar att förstainstansrätten skall

Överklagandenämndens beslut:

Ogiltigförklaring av invändningsenhetens beslut

— fastställa att den omständigheten att kommissionen godtog Förenade kungarikets tillägg till artikel 7.2 a i Supply of Beer (Tied Estate) Order 1989 (S.I. 19889 Nr 2390) ("guest beer provision") strider mot artikel 28 (f.d. artikel 30) i EG-fördraget,

Grunder:

Sökanden gör gällande att den tidpunkt vid vilken en äldre rättighet som ligger till grund för en invändning skall ha varit i kraft, och bevisas ha denna ställning, skall vara då invändningsenheten fattar sitt beslut, eller i andra hand, då tidsfristen för att inlämna ytterligare bevis löper ut. Sökanden har till stöd för sin ansökan anført att gränserna för förfarandet enligt artikel 74 i rådets förordning nr 40/94⁽¹⁾ och i reglerna 16 och 20 i kommissionens förordning nr 2868/95⁽²⁾ har överträtts. Enligt sökanden anges det inte i artikel 8.1 b i rådets förordning nr 40/94 att det äldre varumärket endast måste vara giltigt vid tidpunkten för registreringen av invändningen.

— fastställa att kommissionen inte borde ha godtagit det nyssnämnda tillägget och att kommissionen själv, genom att göra det, har åsidosatt artikel 28 (f.d. artikel 30) i EG-fördraget,

— ogiltigförklara kommissionens beslut av den 18 mars 2004 att vägra att lämna ut vissa handlingar till sökanden,

— förplikta kommissionen att lämna ut samtliga namn på de personer som deltog i mötet den 11 oktober 1996, vid vilket tjänstemän från generaldirektoratet för den inre marknaden, tjänstemän från Förenade kungarikets handels- och industriministerium och representanter för Confédération des Brasseurs du Marché Commun närvarade, och

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, 1994, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 2, s. 3).

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, 1994, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 2, s. 3).

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission, väckt den 27 maj 2004 av Bavarian Lager

(mål T-194/04)

(2004/C 201/44)

(Rättegångsspråk: engelska)

Sökandens bolag bildades den 28 maj 1992 för att importera tyskt öl för försäljning i pubar i Förenade kungariket. År 1993 ingav sökanden ett klagomål till kommissionen rörande en påstådd överträdelse av artikel 28 EG (dåvarande artikel 30 EG) i samband med "guest beer provision" i den brittiska lagstiftningen. Enligt denna bestämmelse måste bryggerier tillåta att pubar som är bundna till dem genom exklusiva inköpsavtal erbjuder ett "gästöl" från ett annat bryggeri. Gästölet måste vara ett öl som jäser i det fat från vilket det säljs. Denna typ av öl produceras nästan uteslutande i Förenade kungariket. Det öl som sökanden säljer, liksom de flesta ölsorter som produceras utanför Förenade kungariket, omfattades inte av denna bestämmelse och sökanden ansåg att detta var en åtgärd med motsvarande verkan som en kvantitativ restriktion. I en skrivelse av den 21 april 1997 underrättade kommissionen sökanden om att, med beaktande av förslag om tillägg avseende "guest beer provision", hade förfarandet mot Förenade kungariket tillfälligt avbrutits och det skulle avslutas så snart tillägget hade antagits.

Bavaria Lager Company Limited, Clitheroe (Förenade kungariket) har den 27 maj 2004 väckt talan vid Europeiska gemen-

Den 5 december 2003 begärde sökanden att kommissionen, på grundval av förordning nr 1049/2001⁽¹⁾ skulle ge den full tillgång till protokollet från ett möte rörande denna fråga, vilket hölls den 11 oktober 1996 mellan representanter för kommissionen, Förenade kungarikets regering och bryggerier. Sökanden bad särskilt kommissionen att uppge identiteten på vissa personer vars namn hade dolts i det protokoll som sökanden tidigare hade fått ta del av. Kommissionen avslag sökandens ansökan detta avslag bekräftades i en skrivelse från generalsekreteraren till sökanden, daterat den 18 mars 2004. Som stöd för avslaget åberopade kommissionen behovet av att skydda personuppgifterna för de personer som deltog i mötet, samt en potentiell risk för kommissionens möjlighet att göra utredningar i sådana fall, om de personer som ger information till kommissionen skulle avslöjas.

Genom sin ansökan har sökanden för det första begärt ett fastställande av att kommissionens beslut att tillfälligt avbryta förfarandet mot Förenade kungariket var felaktigt. I detta hänseende åberopar sökanden att artiklarna 28 och 12 EG har åsidosatts.

Vad gäller kommissionens vägran att ge sökanden tillgång till de begärda handlingarna, hävdar sökanden att kommissionen genom artikel 2 i förordning nr 1049/2001⁽¹⁾ är skyldig att fullt ut uppge vilka personer som deltog i mötet i fråga, och att inga av undantagen i artikel 4.3 är tillämpliga. Sökanden hävdar vidare att undantaget i artikel 4.3 inte skall beaktas, då det föreligger ett övervägande allmänintresse för utlämnande.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, s. 43)

Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 27 maj 2004 av Madaus Aktiengesellschaft

(mål T-202/04)

(2004/C 201/45)

(Rättegångsspråket skall fastställas i enlighet med artikel 131.2 i rättegångsreglerna – ansökan är avfattad på engelska)

Madaus Aktiengesellschaft, Köln (Tyskland), har den 27 maj 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstans-

rätt mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller). Sökanden företräds av juristen I. Valdelomar Serrano.

Även Optima Health Limited var part i förfarandet vid överklagandenämnden.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

— fastställa att harmoniseringsbyrån genom att anta det ifrågasatta beslutet gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning,

— ogiltigförklara det ifrågasatta beslutet.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke:

Optima Healthcare Ltd, ändrat till Optima Health Ltd.

Sökt gemenskapsvarumärke:

Ordmärket "ECHINAID", för varor som ingår i klass 5 (vitaminer, kosttillskott, örtpreparat, farmaceutiska och medicinska preparat) – Ansökan nr 1666239

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet:

Madaus AG

Varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet:

Internationella varumärkesregistringen av ordmärket "ECHINACIN" för varor som ingår i klass 5 (kemiska läkemedel)

Invändningsenhetens beslut:

Avslag på invändningen

Överklagandenämndens beslut:

Avslag på Madaus överklagande

Grunder:

Sökanden gör gällande att överklagandenämnden tillämpade begreppen relevant område och relevant målgrupp på ett felaktigt sätt. Sökanden hävdar även att prefixet Echina inte är beskrivande och att det föreligger förväxlingsrisk mellan märkena.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 4 juni 2004 av Republiken Italien

(mål T-207/04)

(2004/C 201/46)

(Rättegångsspråk: italienska)

Republiken Italien har den 4 juni 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av Antonio Cingolo, avvocato dello Stato.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens meddelande nr E2/LP D(2004) 712 av den 25 mars 2004 som delgavs den 26 mars 2004, genom vilket kommissionen, Generaldirektoriet Regionalpolitik, meddelade beslutet att samtliga belopp som hänför sig till betalning av berörda förskott (förskott som erlagts inom ramen för stödordningar eller programmen 1 och 2) skall anges tydligt i framtida betalningsdeklarationer, i enlighet med föreskrifterna i kommissionären Barniers skrivelse, och samtliga rättsakter som är konnexa och som har legat till grund för den omtvistade rättsakten,
- alternativ, och om det är nödvändigt, ogiltigförklara kommissionens förordning (EG) nr 448/2004 av den 10 mars 2004 om ändring av förordning (EG) nr 1685/2000 om närmare bestämmelser för genomförandet av rådets förordning (EG) nr 1260/1999 avseende stödberättigande utgifter i samband med insatser som medfinansieras av strukturfonderna,
- under alla omständigheter ogiltigförklara samtliga rättsakter som är konnexa och som har legat till grund för den omtvistade rättsakten,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Republiken Italien yrkar att Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt skall ogiltigförklara kommissionens meddelande nr E2/LP D(2004) 712 av den 25 mars 2004 avseende betalning av förskott inom ramen för stödordningar (POP forskning, teknisk utveckling och högre utbildning) och, om det är nödvändigt, kommissionens förordning (EG) nr 448/2004 av den 10 mars 2004⁽¹⁾, med avseende på stödberättigande utgifter vid användning av strukturfonderna.

Sökanden gör gällande följande till stöd för sina yrkanden med avseende på meddelandet av den 25 mars 2004:

- Åsidosättande av formföreskrifterna genom bristande motivering, genom att den omtvistade rättsakten saknar lämplig rättslig grund och det förfarande som föreskrivs i de interna reglerna för antagande av svarandens rättsakter.
- Åsidosättande av artikel 9 i kommissionens förordning (EG) nr 438/2001⁽²⁾, genom att de bokföringsregler som föreskrivs däri inte har iakttagits.
- Åsidosättande av bestämmelserna i artikel 32 i grundförordningen⁽³⁾ och i kommissionens förordning nr 448/04, enligt vilka utbetalning av förskott endast är underordnad bevis för att den medlemsstat som är slutlig stödmottagare har erlagt motsvarande belopp till investeringarnas slutmottagare.
- Åsidosättande av förordning nr 448/04 med avseende på åsidosättandet av likhetsprincipen och rättssäkerhetsprincipen samt motstridigheter i meddelandet.

Sökanden gör gällande följande med avseende på förordning nr 448/04:

- Åsidosättande av bestämmelser om stödberättigande utgifter, vilka föreskrivs i grundförordningen.
- Åsidosättande av bestämmelserna genom vilka den finansiella kontrollen regleras (i vilka de skyldigheter som kommissionen hänvisar till inte föreskrivs).
- Åsidosättande av proportionalitetsprincipen, eftersom kommissionen kräver ytterligare bevis i förhållande till vad som föreskrivs och vad som är nödvändigt.
- Åsidosättande av förbudet mot retroaktiv verkan, eftersom förordning nr 448/04 innehåller bestämmelser med en retroaktiv verkan på över 44 månader före antagandet, vilket med all säkerhet är oacceptabelt med beaktande av de allmänna principerna avseende lagstiftning.

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 448/2004 av den 10 mars 2004 om ändring av förordning (EG) nr 1685/2000 om närmare bestämmelser för genomförandet av rådets förordning (EG) nr 1260/1999 avseende stödberättigande utgifter i samband med insatser som medfinansieras av strukturfonderna och om upphävande av förordning (EG) nr 1145/2003 (EUT L 72, s. 66)

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 438/2001 av den 2 mars 2001 om genomförandebestämmelser till rådets förordning (EG) nr 1260/1999 beträffande förvaltnings- och kontrollsystemen för stöd som beviljas inom ramen för strukturfonderna (EGT L 63, s. 21).

⁽³⁾ Rådets förordning (EG) nr 1260/1999 av den 21 juni 1999 om allmänna bestämmelser för strukturfonderna (EGT L 161, s. 1).

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission, väckt den 10 juni 2004 av Konungariket Spanien**(mål T-209/04)**

(2004/C 201/47)

(Rättegångsspråk: spanska)

Konungariket Spanien har den 10 juni 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av Nuria Díaz Abad, Abogado del Estado, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- fastställa att kommissionen har underlåtit att uppfylla sin skyldighet enligt artikel 7.3 i förordning nr 2792/1999, i dess lydelse enligt förordning nr 2369/2002, genom att inte inom skälig tid avgöra de spanska myndigheternas tillståndsansökningar, varför den har gjort sig skyldig till passivitet, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

De spanska myndigheterna begär av kommissionen en rad undantag för att kunna bevilja stöd för bildandet av ett gemensamt företag i enlighet med rådets förordning (EG) nr 2792/1999 av den 17 december 1999 om föreskrifter och villkor för gemenskapens strukturstöd inom fiskesektorn, i dess lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 2369/2002 av den 20 december 2002. (1) När ett fartyg överförs till ett tredje land som inte har ett fiskeavtal med Europeiska gemenskapen är det nödvändigt att kommissionen medger motsvarande undantag (artikel 7.3 i förordning nr 2792/1999, i dess lydelse enligt förordning nr 2369/2002). Dessa stöd kan beviljas av de nationella myndigheterna endast till och med den 31 december 2004.

Det begärdes formellt den 16 februari 2004 att kommissionen skulle avgöra de ärenden i vilka beslut ännu inte hade meddelats. Konungariket Spanien har beslutat att väcka talan mot denna institution också med hänsyn till att de spanska myndigheterna, som väntar på kommissionens beslut angående de begärda undantagen, redan har överskridit de frister som de har

enligt den nationella lagstiftningen för att avgöra de ärenden som är anhängiga vid dem.

(1) Rådets förordning (EG) nr 2369/2002 av den 20 december 2002 om ändring av förordning (EG) nr 2792/1999 om föreskrifter och villkor för gemenskapens strukturstöd inom fiskesektorn (EGT L 358, s. 49).

Talan mot Europol, väckt den 1 juni 2004 av Andreas Mausolf**(mål T-210/04)**

(2004/C 201/48)

(Rättegångsspråk: nederländska)

Andreas Mausolf har den 1 juni 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europol. Sökanden företräds av M.F. Baltussen och P. de Casparis.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara Europols beslut att avslå sökandens begäran om omprövning av beslutet av den 2 januari 2003 och samtidigt ogiltigförklara det omtvistade beslutet av den 2 januari 2003,
- förplikta Europol att flytta upp sökanden ytterligare en löneklass från och med den 1 juli 2002,
- förplikta Europol att till sökanden erlagga detta belopp inom 48 timmar efter offentliggörandet av denna dom, jämte ränta enligt nederländsk lag,
- förplikta Europol att betala rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden anför till stöd för sin talan att artikel 29 i tjänsteföreskrifterna för anställda vid Europol har åsidosatts, samt även att utrymmet för skönsmässig bedömning har överskridits och principen om skydd för berättigade förväntningar har åsidosatts.

III

(Upplysningar)

(2004/C 201/49)

Domstolens senaste offentliggörande i Europeiska unionens officiella tidning

EUT C 190, 24.7.2004

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 179, 10.7.2004

EUT C 168, 26.6.2004

EUT C 156, 12.6.2004

EUT C 146, 29.5.2004

EUT C 106, 30.4.2004

EUT C 94, 17.4.2004

Dessa texter är tillgängliga på:
EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>
CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
